

SUPERHELDEN!

Een familievoorstelling

door

MATTES COOLEN

Tweede, volledig door de auteur herzien
en tot een avondvullende versie bewerkt

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SUPERHELDEN!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **MATTES COOLEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2021/0220/014
ISBN 9789038516073

© 2022 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 11 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(12à17 spelers – dubbelrollen mogelijk)

SUPERPAP:

SUPERMAM:

SUPERSCHURK LIVA:

DIEF:

DOCHTER ROMY:

PROFESSOR (M/V/X):

CELESTE:

AGENT(E) 1:

AGENT(E) 2:

VRIENDIN LOLA:

ZOON DIRK:

BAAS (M/V/X):

JUWELIER (M/V/X):

BURGEMEESTER (M/V/X):

BEER (zwijgende rol):

CAMERAMAN (zwijgende rol):

KERMISHULP:

EERSTE DEEL

Scène 1: KERMISKAARTJES

(De kerkklok luidt vier uur. Een jong meisje, Romy, komt het podium op. Ongeveer in het midden blijft ze wachtend staan. Haar vriendin, Lola, komt iets later.)

LOLA: Je bent er al!

ROMY: Ik ben er al.

LOLA: Ik had niet gedacht dat je er al zou zijn.

ROMY: Hoezo? We hadden toch vier uur afgesproken?

LOLA: Klopt, maar niet iedereen is zo stipt als jij.

ROMY: Misschien niet.

LOLA: Grapje, Romy. Ik ben blij dat je er bent.

ROMY: Gelukkig maar.

LOLA: Is het gelukt? Heb je onze kaartjes gekocht?

ROMY: Jawel. Maar...

LOLA: O, mijn god! We gaan er echt heen! We gaan er echt morgen naar toe! Jij en ik naar de tofste kermis die onze stad ooit gehad heeft. O, mijn god!

ROMY: Ja, inderdaad, maar is dit wel een goed idee?

LOLA: Waarom zou dit geen goed idee zijn?

ROMY: Nou, mijn ouders vinden het vast niet goed.

LOLA: Boeiend. Daar zijn ouders toch voor? Het is hun taak om alles te verbieden wat 'ruig' is. Dat weet je toch wel?

ROMY: Ja klopt, maar straks gebeurt er iets en dan weten onze ouders niet waar we zijn.

LOLA: Er gaat niks gebeuren. Echt niet. We wonen niet in Brussel. In onze stad dwalen geen gestoorde gekken rond.

ROMY: Hopelijk niet.

LOLA: Maak je niet druk. Het komt echt wel goed.

ROMY: Je hebt gelijk. Ik moet me niet zo druk maken.

LOLA: Dus je komt morgen?

ROMY: Ik kom morgen.

LOLA: Niet piekeren, he!

ROMY: Ik doe mijn best.

LOLA: Dan zie ik je morgen.

ROMY: Ja, tot morgen.

LOLA: Tot morgen bij de kermis! Toedeloe! (af)-

ROMY: Misschien is het beter om niks tegen mijn ouders te zeggen. Ik vertel het morgen wel. Als ik terug ben van de kermis. (af)

Scène 2: 1STE EXPERIMENT

(Op het speelveld is een grote knuffelbeer (=een speler) te zien, zittend op een stoel. De professor is bezig met een experiment, voor hem een tafel, gedekt met een pannetje, een roerlepel en de ingrediënten.)

PROFESSOR: Afwasmiddel, water met bubbeltjes en appelciderazijn. Afwasmiddel, water met bubbeltjes en appelciderazijn. Afwasmiddel, water met bubbeltjes en appelciderazijn. *(De professor telt de ingrediënten en leest de etiketten van de flessen ter controle.)* Het klopt. Alles staat op tafel. Als het goed is, moet het zo lukken. Dan hoef je niet langer meer in die stoel te zitten, Beer. Dan mag je gaan en staan waar je wilt. Nou ja, zolang het maar binnen is uiteraard. We willen niemand bang maken tenslotte. *(De professor doet ingrediënten in de pan en roert. Telkens als hij opnieuw telt, roert hij de andere kant op.)* Eén, twee. Eén, twee. Eén, twee. Eén, twee. Volgens mij is dit voldoende. Tijd voor de eerste test. *(De professor pakt een waterpistool en vult deze met het mengsel. Hij vuurt af op de beer. Er gebeurt niets.)* Dat is vreemd, waarom gebeurt er niets? Heb ik een fout gemaakt? Nee, ik heb geen fout gemaakt. Afwasmiddel, water met bubbeltjes en appelciderazijn. Alles zit erin. Toch vergeet ik iets. (...) O, ik weet het al. Zonder een signaal van liefde komt deze beer natuurlijk niet tot leven. Ik bedoel, dat gebeurt in sprookjes. Die prinsessen worden pas wakker met een kus. *(De professor tuit lippen, twijfelend over de kus op lippen.)* Dit is een beetje gek. Laat ik eerst een kus op de kop proberen. *(De professor kust de beer op de kop, wacht, tikt de beer aan. Weer geen beweging.)* Verdorie, wat doe ik verkeerd? Wat gaat er mis? Ik ben ervan overtuigd dat ik alle stappen correct had uitgevoerd. *(De professor keert terug naar tafel en herhaalt de stappen beeldend.)*
(Dan komt de beer langzaam tot leven. Hij staat op en tikt op professors schouder, die schrikt en verdedigend met de roerlepel klaar gaat staan.)

Je beweegt! Je leeft! Het heeft dus toch gewerkt! Mijn experiment is geslaagd! Wacht; beloof je dat je mij niks aandoet, Beer?

(De beer doet overgevend zijn handen omhoog en schudt zijn kop.)

Dit is geweldig! Ik heb echt een knuffelbeer tot leven gewekt. Dit is een enorme doorbraak. Ik ben zelfs beter dan Einstein of Doc Brown uit Back to the Future. Sensationeel.

(De beer steekt zijn twee duimen op naar de professor.)

Superbedankt, Beer. Die complimenten komen bij me binnen. Kun je trouwens niet praten?

(De beer geeft aan dat hij het niet weet.)

Kun je wel springen? Kun je dit? *(doet het voor)*

(De beer let goed op de professor en doet hem na. De eerste keer springt hij te laag, de tweede keer te hoog en de derde keer goed.)

Dat was een mooie sprong, Beer. Je leert in ieder geval rap. Tjonge, als dit al gelukt is, wat lukt me dan nog meer? Misschien kan ik zoveel mooie dingen bereiken, zoals het maken van vliegende auto's of het creëren van nieuwe

diersoorten. Er is geen tijd om te verliezen, want tijd is kostbaar. Ik kan dus beter mijn werk voortzetten. (...) Beer, jij bent groot en sterk. Wil jij de tafel dragen?

(De beer knikt en gehoorzaamt.)

Sterk. Sterk zijn. Mensen die sterk zijn. Misschien moet ik daar iets mee doen.

(Beiden af.)

Scène 3: OUDERS

(Mam en pap bereiden zich voor op een dansmiddag.)

MAM: Neem jij de radio mee, liefje?

(Mam strekt zich uit en doet een warming-up. Pap draagt een grote radio het podium op. Hij kan deze nauwelijks tillen.)

PAP: Wat is het toch een zwaar ding.

MAM: Lukt het? Heb je hulp nodig?

PAP: Hulp? Nee, het lukt wel. Ik ben er bijna. *(Zet de radio neer en blaast goed uit van de inspanning.)* Gelukt.

MAM: Wat ben je toch fantastisch.

PAP: Dat weet ik. Daarom ben ik hier. Bij jou. Voor onze dansmiddag. Speciaal voor jou. Want ik heb niks beters te doen. Ook al is er sport op televisie en wil ik die wedstrijd graag zien, toch ben ik blij om hier te zijn. Voor jou dus, helemaal speciaal voor jou. Dat is de reden waarom ik sta te springen.

MAM: Je vergeet te zeggen dat je me dankbaar bent. Dankzij mij heb je tenminste wat beweging, dat krijg je niet als je zittend naar een wedstrijd kijkt. Bovendien train je met die radio jouw armspieren.

(Romy komt binnen en wil gelijk door naar haar kamer.)

PAP: Niet zo snel, jongedame. Volgens mij vergeet je om je lieve ouders te begroeten.

ROMY: Hoi pap. Hoi mam. Mag ik nu naar mijn kamer?

MAM: Wacht even. Heb je een leuke dag gehad?

ROMY: Nou, school was school en dat ik hier sta, betekent dat ik het overleefd heb. Dus... *(wil weggaan)*

MAM: Vertrek je al? Je mag best met ons meedoen.

PAP: Of in plaats van mij. *(wordt geslagen door mam)* Au! Niet zo hard. Waarom deed je dat?

MAM: Stel je niet zo aan, lieverd. Hij is niet gebroken.

PAP: Maar misschien wel een blauwe plek!

ROMY: Meedoen met dansen? Met jullie? Natuurlijk niet. Ik heb betere dingen te doen. *(af)*

MAM: Dan blijven alleen jij en ik over.

PAP: Waarom mag zij wel gaan en ik niet?

MAM: Lieverd, wil je nu ophouden met die aanstellerij van je? Je doet het voor mij

toch? Dat zei je net.

(Mam zet de radio aan. Het tweetal danst op de muziek. Ondertussen speelt op de andere helft van het podium een andere verhaallijn. Zoon Dirk heeft een koptelefoon op zijn hoofd. Liva komt hem storen.)

LIVA: Hier ben je dus. Ik wil je wat van je vragen. Dirk? *(tikt hem aan)*

DIRK: What the heck. Wat doe je, moeder?

LIVA: Je kon me niet horen, dus ik had weinig keus.

DIRK: Je had kunnen wachten. Je ziet toch dat ik bezig ben?

LIVA: Je bent altijd zogenaamd bezig.

DIRK: Tijd is kostbaar, ja. Wat wil je, moeder?

LIVA: Ik wil je vragen of je straks de was aan de lijn wil hangen, dan kan die alvast drogen. Ik wil zo even de deur uit voor boodschappen.

DIRK: Waarom zou ik dat doen? Dat is toch de taak van moeders. Jij dus.

LIVA: Je helpt me hiermee.

DIRK: No way. Doe lekker zelf maar. Ik ga je niet helpen met huishoudelijke klusjes. Die behoren mij niet toe. Iedereen weet dat een moeder geschikt is voor het huishouden, niet de kinderen, Ik verdien vrije tijd.

LIVA: Dirk, alsjeblieft, niet zo'n toon tegen mij.

DIRK: Moeder, wees eens een goede moeder en laat me met rust.

LIVA: Dirk, neem dat terug. Dat is niet aardig. Ik vraag toch niet veel van je? Je bent waarschijnlijk binnen 5 minuten klaar. Het is niet dat je een hele middag verliest.

DIRK: 5 minuten zijn lang genoeg.

LIVA: Dirk, toe nou..

DIRK: Moeder, wat zei ik net? Laat me met rust. Zeur niet zo en ga iets nuttigs doen.
(af)

(Liva blijft gekwetst achter. De muziek gaat uit. De aandacht gaat weer naar de andere helft.)

PAP: *(buiten adem)* Dat was een pittige training.

MAM: Goed gedaan, liefje. Ik ben trots op je.

PAP: Ben je dat echt? Volgens mij trapte ik per ongeluk op je voet.

MAM: Klopt, daar ging het even mis. Maar je ging door. Je herpakte jezelf.

PAP: Je hebt geen last van je voet?

MAM: Welnee, het doet geen pijn. Misschien krijg ik een blauwe plek, maar ja, dat is niet erg.

PAP: Eh, klopt ja. (..) Wil je nog eens oefenen?

MAM: Nee, het is goed zo.

PAP: Dat betekent dat we nu klaar zijn?

MAM: Zodra je de radio weer terug op zijn plaats hebt gezet.

PAP: Akkoord. Ik was trouwens je vergeten te vertellen dat een professor heeft gebeld.

MAM: Een professor?

PAP: Ja, hij wil dat we langskomen.

(Beiden af, Pap met de zware radio. Ondertussen wordt Liva gebeld. Ze neemt de telefoon op.)

LIVA: Hallo, baas. (...) U hebt me nodig? (...) Of ik wil komen? Nu? (...) Ik weet het niet, vandaag ben ik vrij. (...) Oké, ik snap het. Ik kom eraan. (af)

Scène 4: ACHTERVOLGING

(Een achtervolging vindt plaats. Twee politieagenten proberen een dief te vangen.)

AGENT 1: Halt! Staan blijven! Dit is de politie!

(De agenten rennen de dief achterna, die op een gegeven moment de agenten op afstand krijgt en de twee uitlacht.)

DIEF: Jullie krijgen me nooit! Zijn jullie al moe?

AGENT 2: (tot agent 1) Snel! Als jij die kant opgaat, ga ik de andere kant op.

(De agenten nemen beiden een andere kant, waardoor de dief in de val zit. Hij probeert te ontsnappen door op en neer te rennen, maar faalt. De dief geeft zich over.)

AGENT 1: Handen omhoog! Op je knieën!

AGENT 2: Jullie krijgen me nooit? Dacht het wel!

DIEF: Oké, oké, rustig relax!. Doe me geen pijn!

AGENT 1: Op je knieën, zei ik! Voortmaken!

DIEF: Alsjeblieft! Ik ben onschuldig! Ik ben onschuldig!

AGENT 2: Dus je beweert dat je de ketting van 5000 euro niet gestolen hebt?

DIEF: Ketting? Welke ketting? Geen idee waar je het over hebt.

AGENT 1: (haalt ketting uit jaszak dief) En wat is dit dan? Dit ziet eruit als een ketting.

DIEF: Hé! Hoe komt die nou daar? Ik heb dat ding nog nooit gezien. Vreemd! Alsof er sprake is van magische krachten. Bent u een tovenaar?

AGENT 2: Daar trappen we niet in. Je houdt ons niet voor de gek.

DIEF: Ik houd jullie voor de gek? Ik heb niets te maken met het bestaan van tovenaars. U kunt beter de schuld geven aan J.K. Rowling. Zij heeft de boeken van Harry Potter geschreven. Ik niet.

AGENT 1: Wat een onzin. Ik heb er genoeg van. We slaan hem in de boeien.

DIEF: Oké, oké, het spijt me. Het spijt me zo! Alsjeblieft, ik wil de gevangenis niet in! Het is zo eng daar! Wat als de monsters mijn cel binnenkomen? Dan kan ik niet weg, omdat de deur op slot is!

AGENT 1: Dat is ook de bedoeling van een gevangenis. De deuren moeten op slot zijn.

DIEF: Nee, alsjeblieft! Ik wil naar mijn mama! Waar is mijn mama?

AGENT 1: Agent 1, laten we dit afhandelen. Kom mee, kleine jongen. (trekt de dief

omhoog en duwt hem vooruit)

DIEF: Mama!

(Allen af.)

Scène 5: BELANGRIJKE DAG

(De werkplek van de plaatselijke krant.)

BAAS: Fijn dat je er bent, Celeste. Vandaag is het een belangrijke dag. Niet zomaar een dag, maar een dag van herinnering. Heb je er zin in?

CELESTE: Ik weet het niet. Heb ik er zin in?

BAAS: Ik wil dat je er zin in hebt, want het is dus een belangrijke dag.

CELESTE: Wat betekent dat, een belangrijke dag?

BAAS: Een belangrijke dag houdt in dat er iets staat te gebeuren. Een gebeurtenis die je mogelijk niet snel vergeet. Je hoeft geen angst te hebben, het zal positief uitpakken.

CELESTE: Dat klinkt veelbelovend.

LIVA: *(op)* U wilde me spreken, baas?

BAAS: Wilde ik dat?

LIVA: U had me gebeld met de vraag of ik wilde komen. Daarom ben ik hier.

BAAS: Dat klopt, je hebt gelijk. Kom verder!

LIVA: Zal ik de deur dichtdoen?

BAAS: Ja, doe maar dicht. (..) Nee, doe toch maar open. (...) Nee, doe toch maar dicht. Je weet maar nooit wie meeluisteren. *(lacht erom)* Maar goed, waar was ik gebleven?

CELESTE: U zei dat het een dag van herinnering gaat worden. Een belangrijke dag. Een dag met een gebeurtenis die mogelijk niet snel te vergeten is.

BAAS: Dat zei ik inderdaad. Ik heb namelijk goed nieuws voor jullie beiden. Het gaat om een promotie. Jullie zijn mijn favoriete onderdanen, eh werkneemsters. Dat verdient een beloning. En daarom, Celeste, geef ik jou een promotie.

CELESTE: Wat geweldig! Bedankt, baas!

BAAS: Nee, jij bedankt. Voor je inzet. Van mij is het alleen maar goed dat ik je heb aangenomen. Maar goed, ik heb een traktatie. In de kantine staat een taart, want iets vieren zonder taart, is een gemis. Ga ervan genieten.

CELESTE: Dat ga ik doen! *(af)*

LIVA: En ik, baas? Ben ik hier ook voor een beloning? U zei dat ik tot de favoriete werkneemsters behoor?

BAAS: Zei ik dat? Nou, je werk wordt in ieder geval enorm gewaardeerd.

LIVA: Waarom ben ik dan hier, baas? Op mijn vrije dag?

BAAS: Ik heb een belangrijke taak voor je. Ik wil dat je de professor gaat interviewen. Hij is vast iets van plan. Ik voel het. Maak een verslag van zijn bezigheden en breng dat naar mij.

LIVA: Dat was het? Meer niet?

BAAS: Meer? Deze eervolle taak is niet genoeg? Het is best iets groots.

LIVA: Oké, ik zal mijn best doen.

BAAS: Prima, dan is het nu tijd voor taart. Ga jij alvast je interview voorbereiden? We hebben niet genoeg taart voor iedereen. *(af)*

Scène 6: 2DE EXPERIMENT

(De professor test zijn product op de uitgenodigde proefpersonen.)

PROFESSOR: Dan zijn we nu op de plek waar ik wil dat jullie zijn. En ik dan. Hier begint de magie. Mijn laboratorium. Stap binnen.

PAP: Wat een mooie werkplaats. Niet zo goedkoop ook.

MAM: Is dit helemaal van u, professor? Of werken hier nog andere mensen?

PROFESSOR: Geen andere mensen. Zolang ik mijn best blijf doen en af en toe een geslaagd experiment heb, behoort deze plek tot mijn bezit. *(tot Liva)* Alstublieft mevrouw, treed verder.

LIVA: Ik wilde eigenlijk alleen enkele vragen stellen en dan vertrekken. Als u dat niet erg vindt.

PROFESSOR: U mag zeker vragen stellen. Straks. Na afloop. Eerst mijn experiment.

(De professor bereidt zich voor door iets klaar te zetten, eventueel drie stoelen naast elkaar.)

PAP: U had het net over geslaagde experimenten. Hebt u deze vaak?

PROFESSOR: Ik ben een doorzetter, meneer. Ik stop pas als iets gelukt is. Ik kan u met trots vertellen dat ik toevallig gisteren nog een geslaagd experiment had.

MAM: Wat fijn voor u, professor. Mogen wij weten wat u bereikt hebt?

PROFESSOR: Nu niet. Alstublieft, ik wil door. *(gebaart naar stoelen)* Neem plaats, neem plaats, allen.

(Het drietal gaat zitten.)

Goed, luister. Zorg ervoor dat uw voeten plat op de grond staan, uw benen gebogen in een hoek van negentig graden, uw rug de leuning raakt, uw schouders ontspannen zijn en uw hoofd rechtop staat. Doe uw ogen dicht. Adem stevig in. Nu weer uit. Beweeg uw hoofd naar links, en naar rechts. Kijk weer vooruit.

(Het drietal voert de instructies uit. Ondertussen komt Beer het podium op met bekertjes en gaat achter hen staan. Hij staat een tijd als standbeeld.)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSSENS**
Voor de juiste keuze